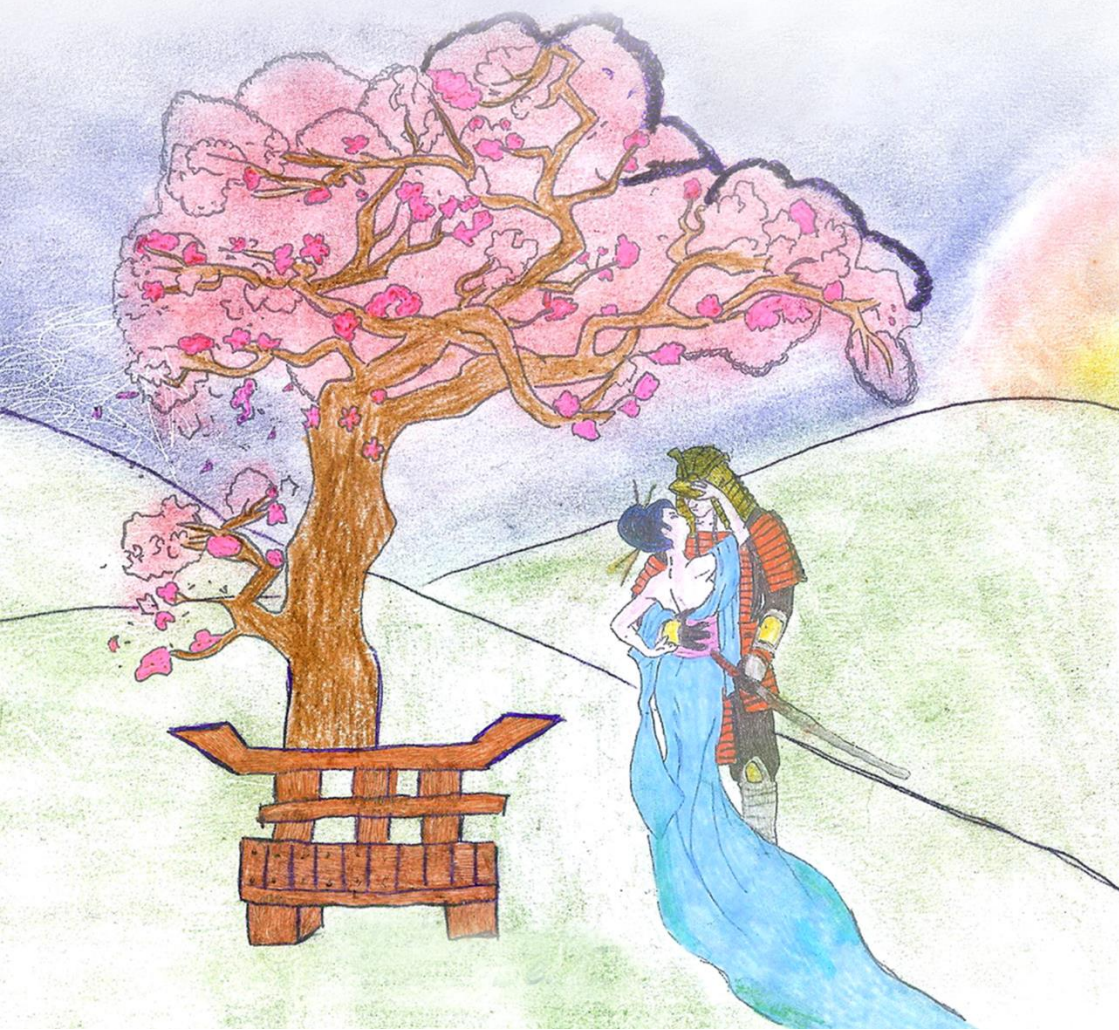

TOMÁŠ BENÍK

SAKURA

SAKURA

Tomáš Beník

Venované Soničke Bridišovej

OSOBY

HIDEO SACUMA

(samuraj, miluje Naoko)

NAOKO

IOSHITO TAKEDA

(samuraj, otec Naoko)

SUSUMA MAKAWA

(čakateľ na hodnosť samuraja, Hideov priateľ)

MASAKI KACUGE

(samuraj, Hideov priateľ)

TORA KANSUKE

(veliteľ nindžov z Kogy, Hideov priateľ)

HIRO SAIZO

(samuraj a tajný sok Hidea v láske)

RYU TOKAGAWA

(Daimjó; pán hradu Baratomi)

TADAO NOBAGANE

(samuraj, strážca šoguna)

DVORANIA (samuraji)

VOJACI

PRVÉ DEJSTVO

PRVÝ OBRAZ

Hrad Baratomi, sál

1. výstup

(Hideo, Makawa, Kacuge, Kansuke, dvorania)

Hideo s Makawom, Kacugem a Kansukem stoja vedľa seba v kruhu.

Dvorania sa voľne prechádzajú.

KACUGE: Bud' te pozdravení, priatelia moji!

Všetci sa navzájom uklonia.

HIDEO: Vonku ale zavládol nádherný deň.

KANSUKE: Máte pravdu. Radšej by som bol teraz vonku, než
sa vo vnútri hradu nudil.

MAKAWA Snád' aj vašu trpezlivosť neovládla tá hrozná
(na Todu): nuda...

KANSUKE: Sám seba za to trestám, ale je to pravda. Už tak
dlho sa môj meč nezasekol do tela nepriateľa...

HIDEO: Žeby hrdzavel ako váš vnútorný pokoj?

Ostatní sa zasmejú.

- KANSUKE Priateľu, neradím vám ma takto provokovať! Lebo
(*na Hidea,* okúsite čepel' môjho meča! A to by ste určite
s úsmevom): nechcel po takom triumfe, ktorý ste dosiahli
 minulý týždeň...
- HIDEO: Snáď' by ste nevyzval do boja takého mladého
 samuraja!
- KANSUKE: Možno by sme už náš súboj ani nestihli. Niečo sa
 bude diať.
- MAKAWA: Vy niečo viete?
- TODA (*chytí sa* Ach, tá nuda! Dokonca aj mne rozviazala jazyk!
za hlavu): Pane, mali by ste sa vrátiť do vašej provincie skôr,
KACUGE: než vás opustia všetky vaše drahocenné zmysly!
- KANSUKE: Asi máte pravdu. Aj tak ma tu nikto teraz
 nepotrebuje. Všetci sa odrazu majú radi... Nikto
 nechce moje služby. Čo tu vlastne stále robím? Už
 tak dlho som (*šeptom*) ani len nikoho poriadne
 nezavraždil...
- KACUGE: Len nehovorte dvakrát! Potom zase budete neustále
 mrmlať, ako sa hrozne narobíte! Poznám vás!
- KANSUKE: To som kedy povedal?

KACUGE (*na Kanskukeho*): Nič si z toho nerobte... Starneme! Čo sa dá robiť. Pomaly budeme musieť to naše remeslo posunúť mladým.

Kacuge sa usmeje na Hidea a Makawu.

HIDEO: Sme mladí dovtedy, pokiaľ sa tak cítime.

KANSUKE: Tak ja potom budem mladý až do mojej smrti.

MAKAWA: Myslíte si, že sa dožijete vysokého veku?

KANSUKE: Ja? Nedajte sa vysmiať! Len som chcel povedať, že čoskoro zomriem.

KACUGE: Ako to viete?

KANSUKE: Mám takú predtuchu. A keď mám predtuchu, tak sa to väčšinou stane.

HIDEO: Nestrašte! Čo by sme si bez vás pri obliehaní hradov počali?

KANSUKE (*na Hidea*): Čo len vy viete o obliehaní hradov? Len raz ste zatiaľ boli na bojisku!

HIDEO: Prosím vás o odpustenie, pane!

Hideo sa ukloní.

KANSUKE: To je tá mladícka nerozvážnosť a ilúzie. Tiež som ich mal. To bolo kedysi dávno. Ale zase treba uznať, že hneď prvá bitka a taký triumf...

KACUGE: Inak chcete počuť novinku?

MAKAWA: Sme jedno ucho!

KACUGE: Aby ste neboli... Asi sa niečo predsa len bude diať.
Dostalo sa mi do uší, že náš starý dobrý nepriateľ
sústred'uje neďaleko mesta Namagata vojsko. Či je
to ale naozaj pravda...

MAKAWA: Tieto vaše „počul som...“
Makawa mávne rukou.

KANSUKE: Spadne im hrebienok, keď sa na nich vydáme...

KACUGE: Tak vy, s prepáčením, môžete. Aj hneď. A ako
chcete. Vy ste, kto ste. Od vás sa to očakáva. Ale
čo my, samuraji? Náš kódex nám to zakazuje.

KANSUKE: Bushido je pekná a cnostná vec. Bohužial' pre boj
je úprimne neprijateľná.

KACUGE: Niekedy by som s vami súhlasil, ale dnes nie.

MAKAWA: A viac sa teda nevie?

KACUGE: Nevie. Čo ja viem, je od môjho dobrého priateľa,
ktorý je obchodníkom so súknom. Včera som ho
pozval k sebe na priateľskú návštevu a tam mi to
povedal. Hovoril, že len o vlások sa mu podarilo
odtiaľ utiecť.

KANSUKE: Tak potom by naozaj mohlo byť niečo pravdy na
tom...

KACUGE: Neviem. Možno sa viac dozvieme od nášho pána.